Στούπα, Σεπτέμβριος 2026

Αγαπητέ Νίκο,

Με αυτή μου την επιστολή θέλω να καταθέσω κάποιες σκέψεις μου σχετικά με το υλικό για γραφή που θα αντλούσες από τον αιώνα που βρισκόμαστε σήμερα.

Αναφέρεις στην «Αναφορά στον Γκρέκο» την παράξενη κινέζικη ρήση-κατάρα, που λέει: «Την κατάρα μου να έχεις και να γεννηθείς σε ενδιαφέρουσα εποχή, γεμάτη αλλοπρόσαλλες απόπειρες, συγκρούσεις και περιπέτειες».

Για εσένα η ταραγμένη ιστορική περίοδος που έζησες δεν ήταν ατυχία, αλλά πνευματική πρόκληση και χρέος για πνευματική εργασία.

Έζησες τεράστιες ανατροπές με δυο παγκόσμιους πολέμους, επαναστάσεις, προσφυγιές, εμφύλιο πόλεμο αλλά και την είσοδο στον τεχνολογικό κόσμο.

Όλα αυτά έδωσαν ιδέες για το τιτάνιο έργο σου.

Αν ήσουν σήμερα μαζί μας θα έβρισκες μια εξίσου ενδιαφέρουσα εποχή!

Τεχνητή νοημοσύνη: Ο άνθρωπος δημιούργησε μηχανές που παράγουν λόγο, εικόνες, μουσική και ιδέες.

Κλιματική αλλαγή: Η παρέμβαση του ανθρώπου στη φύση τον έφερε αντιμέτωπο με άσχημες συνέπειες.

Πόλεμοι: Η Ευρώπη είναι ξανά σε μεγάλο πόλεμο.

Μετανάστευση και προσφυγιά: Ένα θέμα που πάντα σε άγγιζε ιδιαίτερα.

Στον καιρό μας γίνεται πιο οξύ το ερώτημά σου «τι σημαίνει άνθρωπος».

Έχουμε πολύ περισσότερες πληροφορίες και γρήγορη πρόσβαση σε αυτές καθώς και απίστευτες τεχνολογικές δυνατότητες, αλλά δεν μάθαμε καλύτερα, γιατί ζούμε;

Δεν καταφέραμε ακόμα να φωτίσουμε τη σκοτεινή ρίζα του ανθρώπου ώστε να τον ανυψώσουμε.

Νομίζω ότι θα σε ενδιέφερε ιδιαίτερα η σύγκρουση του ανθρώπου με τα ίδια του τα δημιουργήματα.

Μπορεί σύντομα να δούμε την τεχνητή νοημοσύνη να ξεπερνά τον δημιουργό της, τον άνθρωπο, και τότε τι θα μείνει αποκλειστικά ανθρώπινο;

Ίσως τότε το ερώτημά σου να ήταν: «Τώρα που ο άνθρωπος βρήκε τη δύναμη να αλλάξει τον κόσμο, ξέρει τι κόσμο θέλει να φτιάξει;»

Φαντάζομαι την πανίσχυρη γραφίδα σου να δημιουργεί «ΤΟΝ ΝΕΟ ΖΟΡΜΠΑ»: έναν άνθρωπο που βρίσκεται ανάμεσα στη φύση και την τεχνολογία, την ελευθερία και τους αλγόριθμους, στην παγκόσμια επικοινωνία και την προσωπική μοναξιά.

Κατερίνα Εξαρχουλέα Γεωργιλέα